ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΜΕΣΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ, ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΣΤΟ ΨΥΧΙΑΤΡΕΙΟ ΠΑΡΑΜΟΝΕΥΕΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Ο θάνατος της 22χρονης προφυλακισμένης στις φυλακές Κορυδαλλού, στις 25 Οκτωβρίου, δεν πρέπει να περάσει σαν η «είδηση μιας μέρας» και μετά να ξεχαστεί, όπως συχνά συμβαίνει με την πληθώρα τραγικών συμβάντων που έχουν γίνει πλέον η καθημερινότητα μέσα σε αυτή την κοινωνία που ζούμε.

Είναι ο **πέμπτος θάνατος, μέσα σε δυο μήνες,** σε συνθήκες κράτησης (σε φυλακές ή σε αστυνομικά τμήματα), είτε μετά από βασανιστήρια, είτε μετά από αμέλεια για παροχή της αναγκαίας βοήθειας. Εν προκειμένω, για την 22χρονη, που ήταν προφυλακισμένη με την κατηγορία του εμπρησμού – για την οποία, ποια ήταν, ποια η ιστορία της, τίποτε δεν έχει γίνει γνωστό – το μόνο που αναφέρθηκε ήταν ότι εμφάνισε «διαταρακτική συμπεριφορά», την οποία, αδυνατώντας να διαχειριστούν στο νοσοκομείο κρατουμένων, και με δεδομένη την ανέκαθεν δομική ανεπάρκεια του «Ψυχιατρείου Κρατουμένων Κορυδαλλού», την μετέφεραν στο εφημερεύον Δρομοκαΐτειο.

Εδώ όμως οι ψυχίατροι δεν διαπίστωσαν καμιά ανάγκη νοσηλείας, χαρακτήρισαν τη συμπεριφορά της 22χρονης ως «χειριστική», με τον συνήθη, δηλαδή, όρο που η «κουλτούρα και η πρακτική» της κυρίαρχης ψυχιατρικής απορρίπτει τον οδυνηρό χαρακτήρα του βιώματος του υποκειμένου, χαρακτηρίζοντας τον ως «προσποίηση» προς επίτευξη κάποιου «οφέλους», με αποτέλεσμα να μη θεωρηθεί αναγκαία και να μην επιχειρηθεί η δέουσα ψυχιατρική φροντίδα και έτσι να επιστρέψει η 22χρονη στις φυλακές Κορυδαλλού. Όπου, όμως, σύντομα εμφάνισε ξανά την διαταρακτική συμπεριφορά και ενώ αποφασίστηκε η εκ νέου μεταφορά της σε εφημερεύουσα ψυχιατρική μονάδα, η μεταφορά από το τμήμα μεταγωγών δεν έγινε και μετά μερικές ώρες η 22χρονη αυτοκτόνησε.

Για μια ακόμη φορά γίνεται φανερό ότι τα καταστήματα κράτησης, είτε φυλακές είτε ΑΤ, είναι **καταστήματα θανάτου,** χώροι όπου επιτελείται μια **άτυπη «θανατική ποινή».**

Και οι υπηρεσίες ψυχικής υγείας να έχουν καταλήξει να είναι απλώς **χώροι εγκλεισμού ή απόρριψης,** με όποιες συνέπειες μπορεί να έχει συχνά αυτή η απόρριψη της όποιας αναγκαίας φροντίδας, τα κριτήρια με τα οποία γίνεται : πόσα κρεβάτια, πόσα ράντζα, αλλά και ποιες είναι οι πρακτικο-θεωρητικές προσεγγίσεις μέσω των οποίων κρίνεται το αίτημα για φροντίδα, ο τρόπος που εκάστοτε αυτό τίθεται, η ανάγκη πίσω από τη μορφή του αιτήματος, η σημασία που έχει για τον λειτουργό η κατανόηση και η οργάνωση των απαντήσεων που απαιτεί η πολυπλοκότητα των αναπάντητων αναγκών που αποτελούν την πηγή της ψυχικής οδύνης. Προσεγγίσεις ανέκαθεν περιθωριακές, αλλά που η σύμπλευση του μονόδρομου ενός στυγνού βιολογισμού της κυρίαρχης ψυχιατρικής με την απεξάρθρωση (την δραματική υποστελέχωση, υποχρηματοδότηση και ιδιωτικοποίηση) των υπηρεσιών ψυχικής υγείας τις έχει σχεδόν πλήρως εξαλείψει από τα πεδία άσκησης της καθημερινής πρακτικής των υπηρεσιών.

Απαιτούμε να αποκαλυφθούν πλήρως, και καθόλου να συγκαλυφθούν, οι ευθύνες από όλες τις μεριές, για τον θάνατο της 22χρονης.

Αυτός ο θάνατος είναι προϊόν του τρόπου λειτουργίας των θεσμών (ψυχιατρικών και σωφρονιστικού) του κυρίαρχου συστήματος και των ασκούμενων άνωθεν πολιτικών, που τους έχουν φέρει σ΄ αυτή την κατάσταση, και μας αφορά όλους και όλες.

5/11/2024